

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnemu v tiskarni
sr. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 2.

V Mariboru, dne 14. januarja 1904.

Tečaj XXXVIII.

Okrajni zastop mariborski.

(Napisal pohorski kmet.)

Naš stanovski sobrat Fr. Pišek iz Hontjevesi je pozval v vašem listu nas kmete mariborskega okraja, da stopimo pri prihodnjih volitvah za okrajni zastop mariborski skupaj ter volimo v kmečki skupini kmete, ne pa mariborskih gospodov in njihovih slepih pristašev. Njegov poziv je prodrl tudi do kmetov na Pohorju in našel pri nas najprijej odmev. Le vklip, mi kmetje! Saj imamo mi kmetje dovolj razumnih mož v svojih vrstah, ki bodo zastopali naše potrebe, nam ni treba beračiti in prosjačiti pri mariborski gospodi, da nas naj ona zastopa. Posneno glavę po konci, kmetje mariborskega okraja, ne delajmo tlake tujim ljudem!

Že g. Fr. Pišek je točno dokazal, da je dosedanji okrajni zastop zanemarjal najbolj ravno vse ono, kar bi moglo biti nam kmetom v korist. Zares, ne tajimo, da bi okrajni zastop ne izdal za okraj nič denarja, o, še preveč ga je izdal! A izdani denar je bil večinoma tako izvržen, da je bolj koristil mestnim gospodom, ki so tudi posestniki v oklici, kakor pa nam kmetom. Pravite, da ste tisoče in tisoče izvržli za okraj, mi pa vas vprašamo, kje se vendar to pozna? Nikjer, vi gospoda! Za kmeta pač ne znate vi skrbeti in gospodariti, zato, mariborska gospoda, ven iz okrajnega zastopa in kmetje notri!

Ne vem, kake kandidate misli postaviti meščanska stranka za kmečke občine, zato se ne oziram na kako osebo, ampak splošno

trdim: Mi kmetje ne zaupamo več gospodi po mestih in trgi! Nam vsem je še znano, kako je opeharil šentlenarčki tržki župan Mravlugg kmečke ljudi za ogromne svote! Kmetje so imeli preveliko zaupanje do gospodske suknje in bili so prevarani.

Če se Mariborčani tako vsljujejo v našokrajni zastop, potem jum moramo klicati mi kmetje: Le ostanite v svojem mestnem zastopu! Dela imate tamkaj zadosti, saj imate dolgov čez glavo, pokažite torej v mestu najprej svoje gospodarske zmožnosti, našokraj pa pustite pri miru!

Kako znajo meščani gospodariti, pokazalo se je preteklo leto tudi v Gradcu. Tamkaj imajo v občini na milijone dolgov, a tega ni dovolj, blizu en milijon dolga so vestnim volicem celo utajili. Glejte, to je »vesčega« meščanskega gospodarstva vzgled!

Kmetje mariborskega okraja! Ne obešajmo se torej mariborskim meščanom za škrice, ne volimo njih in onih, katere nam vsljujejo, ampak postavimo se na lastne noge ter prosto izberimo in izvolimo le take može, o katerih smo že naprej prepričani, da so zmožni in voljni delovati za nas kmete v mariborskem okraju! Kmečke pozdrave posiljam vsem sobratom!

Politični ogled.

V avstrijski delegaciji je slovenski delegat dr. Šusteršič izjavil, da ne more odobravati tega, da je Avstrija pri volitvi papeža ugovarjala izvolitvi kardinala Rampola,

ker za to ni imela pravice. Strinja pa se z vladnim postopanjem v zamotanem balkanskem vprašanju, želi samo hitrejšega, krekejšega nastopa zveznih držav, da spomladzi zopet ne izbruhnejo novi nemiri. Govornik je obsojal kraljevi umor v Srbiji, a pod nobenimi okolnostmi ga ne more smatrati kot domoljubnega dela vkljub vsem simpatijam, ki jih čuti kot Jugoslovan napram srbskemu narodu. A niti avstrijska politika ni popolnoma prosta neke gotove sokrivde pri žalostnih dogodkih na Balkanu, ker je vso balkansko politiko opazovala s stališča Milanovega. Vkljub velikim gmotnim žrtvam, ki jih je imela Avstrija glede Srbije, je dandanes pri Srbih in vseh balkanskih narodih predmet sovraštva, ker velja Avstrija vsled postopanja proti Slovencem in Hrvatom kot slovanstvu sovražna država. Za to sicer naš zunanj minister ni odgovoren, a to dokazuje, da se zunanja politika ne da ločiti od notranje, da zunanj minister ne more v oblakih sedeti in od tu voditi usodnih dogodkov. Obnovitev trozvezje je z ravnodušjem vzel na znanje. Vsled prijateljstva z Rusijo je pomen trozvezje mnogo izgubil, in danes je popolnoma vseeno, smo li z Italijo zvezani ali ne. Govornik bo glasoval zoper proračun in sicer ne-le vsled notranje politike, temveč tudi vsled postopanja Avstrije ob priliki papeževe volitve.

Na Koroškem so Slovenci zmagali tudi pri občinskih volitvah v Kotljah v drugem in tretjem razredu. Volitve po občinah so toraj za Slovence na Koroškem precej dobro izpadle. Povsod so bili voditelji proti nemčurskim liberalcem slovenski duhovniki

Listek.

Matej Slekovec,

župnik Sv. Marka in kn. šk. konsist. svetovalec.

(Dalje.)

G. Bezjak so ga tako čislali, da so mu dali v pregled in popravek rokopisa obeh svojih molitvenikov »Žalostna Mati Božja« in »Sv. Alojzij«. G. Slekovec je rad pripovedoval do smrti o pok. gosp. Bezjaku, čigar nedoseglja krotkost in globoko premišljevanje je bila često g. Slekovcu v spominu. Tu se je navzel tudi g. Slekovec izrednega češčenja žalostne Matere Božje, katere podobo je imel vedno pri svoji postelji. To češčenje mu je ostalo do konca posebno milo in dragi in ne menda le slučaj, da je zadnje delo g. Slekovca knjižica: »Kapela žalostne M. B. v Središču in njen častni venec.« Spisal jo je v spomin na zlato mašo dveh srediskih rojakov č. g. stol. prošta monsignora Lavrencija Herg-a in umirov. župnika in bivšega profesorja č. g. Matija Šinka. Knjižica je pa ravno tako znak prijateljstva kakor še bolj ljubezni in vdanosti do žal. Matere Božje, pred koje oltarjem je vedno mašeaval, kadarkoli je bil v jutro v Središču.

Z veliko vnemo si je pripravljal katehet

Slekovec uprav svoje učence za skušnjo. Pravil še je poznejša leta: »Otroci so mi vedeli krščanski nauk, da sem štel dneve do skušnje.« A gospodu Slekovcu so rojenice v zibel položile britko planinsko cvetko, ki raste v gorskem bistrem zraku, kjer kipe vrhovi do neba. Položile so mu cvetko, ki je grenkega okusa, a ima v sebi zdravilno moč ter nas spominja s svojo krasno modrino in zvezdnato obliko, da je naša pot navzgor. Poznaš li encijan, dragi čitatelj, to je ona žlahtna planinska cvetlica. Kakor tudi poznejša leta, tako tudi zdaj ni gledal gosp. Slekovec sadu svojega truda. Začetkom avgusta 1882 je mahomažbolel. Jel je bruhati kri. Tekom treh dni bil je na robu groba. Nepopisna je bila žalost vdanih mu ovčic. Noč in dan so se menjavale pridne strežnice ter imele krvave žulje na rokah, ker so žmikale mrzle ledene obkladke, s kojimi se je zadrževalo nadaljnje bruhanje krv. Dne 12. avgusta so bili gospod sprevideni s svetimi zakramenti za umirajoče. Smrtno svečo so imeli vedno tik sebe na odeli in mirno vdano pričakovali smrti. Sami še naprosijo prijatelja, ki jih obišče, naj jim govori na grobničico. Bil je res č. g. Mihael Lendovšek tedajni ptujski vikar, že pripravljen za pridigo, a Bog je sklenil drugače. Ravno tiste dni se vrnete dve romarici iz Marijinega Celja. Kako

se prestrašite, ko najdeti svojega spovednika na smrt bolnega, četudi ste se poslavljali od zdravega. Gospod pa vprašajo: »Imata kaj vode s seboj od Marijinega studenca v Marija Celju?« »Ne« glasi se odgovor, »pač pa si jo je prinesla naša tovaršica iz sosedne župnije.« Brez besede odhiti romarica iz hiše in še pred mrakom prinese vodico, da izpolni gospodovo »zadnjo željo« — tako se ji zdi. Še pozneje je pravila s solzami, kako je bolnik v levici držal podobico Marija-Celjsko z desnico pa polagoma pridvigal čašo in pil vodico iz Marijinega studenca.

Česar nihče ni več pričakoval, to se je zgodilo. G. Slekovec zopet vstane in okreva toliko, da se poda na jug v solnčno Gorico. Tam je bival od 1. oktobra 1882 do 1. maja 1883 v Rudolfinu v začasnom pokoju. Milo podnebje mu je ljubilo in čudovito je okreval. Za časa bivanja v Gorici se je seznanil gosp. Slekovec z imenitno rodovino kneza Windischgrätza. Poučeval je sinka, mladega Otona ter se zelo srečnega čutil v občevanju te veleblage, pobožne družine. Shranjeval je kot ljub spomin fotografije mladega Otona ter rad pripovedoval, kako lepo odgojen je bil plemeniti princ. Pa tudi mladi učenec je moral v dragem spominu hraniti g. Slekovca. Ko je nekaj let za tem potoval g. Slekovec v Lourd, izstopi na celovškem peronu za

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede opoldne.

Vkljub temu so jih že celo štajerski slovenski listi imenovali »brezdomovince«. Navadno povsod orjejo duhovniki ledino, ko pa pride mirna doba, hočejo prvo besedo govoriti drugi stanovi! A zadela je druga huda nesreča koroške Slovence. Kakor je sedaj nam sovražno naučno ministrstvo določilo, se bo morala slovenska šola v Št. Jakobu v Rožni dolini razdeliti v slovensko in nemško-slovensko šolo.

Vojske med Rusijo in Japonsko baje ne bo, tako pravijo zadnja časniška poročila. Toda poročila se menjavajo kakor vreme, prihodnje vesti bodo nam mogoče zopet oznanovale, da je vojska med Rusijo in Japonsko neizogibna in da je pričakovati že v najbližnjem času. Med Rusijo in Japonsko se vrši namreč sedaj pogajanje zaradi mirnega razvozljanja razpornih točk, in kakor kaže pogajanje ugoden ali neugoden konec, taka so tudi trenutna poročila.

Dopisi.

Iz Slovenskih goric. (Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) V mnogih poročilih smo že slišali o plodonosnem delovanju raznih društev v divnih Slovenskih goricah. Ali vendar vkljub raznim, za naš narod prepotrebni društvi, nam vendar nedostaja jednega, in to je prevažne in prekoristne podružnice šolske družbe sv. Cirila in Metoda. Zares čudno se bo zdelo cenjenim bralcem »Slov. Gospodarja«, da v tako narodno probujenem kraju, kakor so naše Slov. gorice, nimamo niti jedne bodisi moške ali vsaj mešane podružnice dične šolske družbe. Ali ni to malomarnost naših voditeljev, da se nihče resneje ne potrudi, da bi se ustanovila omenjena podružnica? Saj bi to ne stalo preobito truda, ker se nahajajo v vseh župnijah izobraževalna društva, katera bi ustanovnemu odboru dokaj rada šla na roko.

Najpripravnije bi bilo, ako bi se omenjena podružnica ustanovila v sredini Slov. goric, to je pri Sv. Lenartu, od koder bi se njen delovanje moglo razširjati po celiem okrožju Slov. goric. — Torej na noge, cenj. rodoljubi iz Št. Lenarta in okolice, poskusimo sedaj v zato najpripravnjem zimskem času ustanoviti prepotrebno podružnico, v pomoč prekoristni, kakor se čuje, v zelo težkem položaju se nahajajoči šolski družbi sv. Cirila in Metoda. Upam, da se naš poskus ne bo izjavil.

Pred vsem bi kazalo, da bi se ustanovila najpoprej moška podružnica, kakor že omenjeno s sedežem pri Sv. Lenartu, h kateri mislim, da bi takoj pristopili vsi naši narodni možje ter mnogoštevilni narodni mladeniči. Šejasoma bi se ustanovila gotovo še tudi ženska podružnica, kajti Slov. gorice so kar preprežene z dekliškimi zvezami, pri katerih je gotovo že toliko zavednih deklet, da bi se mogle cesar sličnega poprijeti (na primer pri Sv. Benediktu). Tem bi se gotovo druge zveze in ostalo narodno ženstvo pridružilo.

Ti stavki bi naj bili v premislek našim požrtvovalnim rodoljubom. Omenjena podružnica bi naj bila lavorika njih plodonosnemu delovanju, Slovenskim goricam pa krasen biser, kažoč narodno čustvo tukajnega

par trenutkov. Hipoma priskoči vitki mladenič, poljubi g. Slepovec roko rekoč: »Gospod, ali me ne poznate več, jaz sem vas pa spoznal prvi hip.« — Bil je princ Oton. Ko se je nekdanji gojenec zaročil tako slavno z vnučino našega presvitlega vladarja, nadvojvodinjo Elizabeto, poslje mu tudi gospod Slepovec čestitko. Že z obratno pošto odgovori presrečni ženin na vizitki z najljubeznivejšimi besedami, spominjajo se z velikim spostovanjem in ljubeznijo nekdajnega svojega učitelja.

(Dalje sledi.)

M.

prebivalstva. — Tedaj na svidenje merodajne osebe na skorajšnjem ustanovnem shodu!

F. Goricopoljski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politični shod pri Sv. Roptru v Slov. goricah priredi lenarsko katol. polit. društvo v nedeljo, dne 17. januarja ob 3. uri popoldne v stari šoli. O svojem delovanju v deželnem zboru bo poročal posl. Roškar, kot govornik nastopi tudi urednik g. A. P. Korošec. Kmetje roprški in sosedje pridite, polnoštevilno na ta važni shod, da spoznate in izveste, kako se nam Slovencem godi in kaj nam je storiti v bližnji prihodnosti za naš narodni in gospodarski obstanek!

Katol. politično društvo „Sava“ za brežiški in sevniški okraj bo imelo svoj občni zbor na Vidmu v gostilni g. Karoline Podjed v nedeljo, dne 17. januarja 1904 po poldne ob 3. uri. Na dnevnom redu je med drugim volitev novega odbora, obstoječega iz 9 odbornikov in 3 namestnikov, ker je zdajšnjemu odboru pretekla triletna doba. Poročal bo poslanec g. Žičkar o deželnem in državnem zboru. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Imenovanja. Imenovan je okraj. komisarjem v Mariboru g. dr. Evg Netoliczka. — Članom centralne komisije za umetne in zgodovinske spomenike je imenovan g. dr. Jakob Žmavc, c. kr. profesor v Kranju.

Iz pošte. Poštna uradnica Katarina Stengl v Slov. Bistrici je imenovana poštarici □ II. plačil. razredu druge stopnje.

Iz šole. Dvorazredna ljudska šola v Zdolah se razširi v trirazredno.

Poročil se je 11. t. mes. g. Alfonz pl. Gspan, c. kr. evid. geometer v Krškem, z gospodijo Julijo Simončič iz Sevnice.

Potrjena volitev. Cesar je potrdil izvolitev gospoda Ivana Kukovca načelnikom in g. dr. K. Chloupeka podnačelnikom okrajnega zastopa lutomerskega, in izvolitev Franca Wratschka načelnikom in Otona Zorzinija podnačelnikom okrajnega zastopa gornjeradgonskega.

Gospod dr. Vošnjak nam pošilja sledečo zahvalo: Povodom moje sedemdesetletnice mi je doslo toliko pismenih in brzjavnih čestitk, da mi ni mogoče za vse pismo se zahvaliti. Izrekam torej tem potom vsem, ki so se me tako laskavo spominjali, prisrčno zahvalo. Moje srce je veselo, ko se oziram na preteklo dobo, zlasti 60 ih let, ko se je začelo intenzivno narodno delo, in ko vidim, da naš trud ni bil brezuspešen, temuč je obrodil obilni sad, obilnejši kakor smo se takrat nadzali. Ideali, za katere smo z mladeničko navdušenostjo šli v težavni boj, niso ostali mrtvi ideali, ampak so se, če tudi ne popolnoma, po precejšnji meri vtelesili. Narodna zavest prešinja čedalje obširnejše kroge našega naroda, in tudi v gmotnem oziru smo se otresli nadvlade tujega kapitala in stojimo na lastnih nogah. Posojilnice, katere smo pred 30imi leti začeli ustanavljati in drugi narodni denarni zavodi, razpolagajo sedaj že z lepo svoto 100 milijonov kron hraničnih vlog. Generacija 60ih let je torej pošteno in srečno izvršila svojo nalogu. Naj tudi v sedanji generaciji vsak stori svojo dolžnost in Bog bode, kakor dosihmal, tudi nadalje blagoslovil naše delo. — V Visolah, dne 5. januarja 1904. — Dr. J. Vošnjak.

Mariborske novice. V petek, dne 8. t. m. je padel 20letni Matija Mec iz Vrholj pri Konjicah v Tegetthoffovi cesti ter si zlorbil svojo leseno nogo. Revež ni mogel naprej, dokler se ga ni usmilil redar ter ga pustil prepeljati na dom z vozom. — Konkurz je napovedal trgovec z manufakturnim blagom Jožef Kren. — Zaradi tativine so zaprli 22 letnega Albina Peterlinšek iz Rošpaha ter so ga zato dali pod ključ. — Dne 7. t. m. je umrl usnjar Alojz Nasko v 61. letu. — V nedeljo, dne 17. t. m. ob 8 uri zvečer priredi mariborska »Čitalnica« drugi komorni glasbeni večer.

Mil svojo leseno nogo. Revež ni mogel naprej, dokler se ga ni usmilil redar ter ga pustil prepeljati na dom z vozom. — Konkurz je napovedal trgovec z manufakturnim blagom Jožef Kren. — Zaradi tativine so zaprli 22 letnega Albina Peterlinšek iz Rošpaha ter so ga zato dali pod ključ. — Dne 7. t. m. je umrl usnjar Alojz Nasko v 61. letu. — V nedeljo, dne 17. t. m. ob 8 uri zvečer priredi mariborska »Čitalnica« drugi komorni glasbeni večer.

V Tezni pri Mariboru je zabodel železniški delavec Janez Pukšič, doma iz Vurberka pri Ptiju, gostilničarja Jož Majcen z nožem ter ga smrtnonevarno ranil. Gostilničar je hotel braniti ljubico Pukšiča, katero je isti pretepal.

Sveta Magdalena v Mariboru. Na novega leta se nam je naznani, da je bilo pri Sv. Magdaleni leta 1903 poročencev 102 parov, rojencev 483, mrljev pa 521. Te številke nam pričajo, da ima ta župnija veliko prebivalcev, za katere je farna cerkev že davno premala. Zato se podvizajmo, da kmalu postavimo hišo božjo. V to svrhu se obračamo do vseh pobožnih kristjanov za podporo. Obhajancev od 1. marca je bilo 9700. — To ogromno število prebivalstva predmestne magdalenske župnije opravičuje močno željo in terjatev, da bi se ustanovila za osebne vlake postaja in sicer med čuvaško hišo štev. 431 in 432, tam, kjer je mala hišica (Blockhaus št. 5.) in kjer že itak trije uradniki delujejo ter vlaki mnogokrat postajajo, samo da ne sme nihče izstopiti. Nastala je tam lepa ulica — Lenaugasse — skozi katero bi se lahko vozilo in peš hodilo do postaje 5 do 20 minut, ko imamo zdaj na kolodvor eno uro ali eno in pol ure hoda. Tukaj so različne vojašnice in mož mora tri četrt ure daleč do postaje, tukaj je bolnišnica; marsikateri revež lazi pol dneva, predno pride do železnice; tukaj je kaznilnica, spokorjenec mora skozi celo mesto korakati. — Magdalensko predmestje bi jako oživelio in se hitro razširjalo, ako bi imelo svoj kolodvor. Naše vrle poslance prijazno opozorimo na te želje in prošnje, posebno če drávskega mostu kmalu ne dobimo.

Iz Peker pri Mariboru nam piše Slovenec: O Pekrah pozna svet razne imenitnosti. Prva in najboljša znamenitost je pekersko vince, ki slovi daleč po svetu. Njega srskat priroma na leto brezštevila — pivcev. Druga znamenitost je pekerska nemška zavest ali nemškutarija in nje kulturni cvet — nemška šola. Ta cvet opisati bi bila tudi zanimivost, katero si prihranim za poznejši čas. Pekersko slavo siri tudi med svet »krasno« (kdo se ne smeji?) ubrana godba, katera zna »umetno« nemško svirati marše, polke itd. Čast naše vasi pa najbolj siri »rod, ki prebiva tod«. Pred tremi leti so trije fanti ubili v teku četrt ure dva močna moža. Minoli teden so žalostno pokopali pridnega 27letnega mladeniča, katerega je zavratno usmrtil z enim udarcem pogumen osemnajstleten mladenič. Morilec je sin navdušenega posilinemca in je obiskoval, kakor oni trije prejšnji junaki, pekersko nemško šolo.

Jareninske občinske volitve bodo kmalu. Upanje je veliko, da v vseh treh razredih zmagajo Slovenci. Da bi le srce ostalo zdravo! Vse ostale občine velike jareninske fare so dozdaj nemškutarske.

Mesto potovalnega učitelja za kmetijstvo s hrvaškim učnim jezikom je razpisano na Primorskem. Prošnje je vložiti do 15. februarja t. l. pri c. kr. namestništvu na Primorskem. Natančnosti glede službe se izvedo pri c. kr. kmetijskem nadzorniku v Trstu.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Pazite na ogenj! Tako naši časniki dan za dnevom kličejo ljudem; a vkljub temu imajo le še pogostokrat priložnost, poročati o novih nezgodah, ki zopet in zopet zahtevajo novih žrtev. Dne 5. prosinca, okoli 3. ure popoludne, zapustila je Amalija Kasorsik, vincičarka na »Gradišču«, občine Vosek pri Sv. Marjeti ob Pesnici, svoje stanovanje ter se

podala po svojih opravkih. Doma je pustila svoja dva otročiča, jednoletnega Vincenca ter štiri in polletnega Antona. Ko se čez eno uro bliža mati hiši, opazi, da se iz njenega stanovanja kadi. Ko v velikem strahu pridrvi v hišo, nudi se njenim očem strašen prizor. Soba vsa v dimu, in ob postelji je slonel starejši sinko — ves opečen, — mrtev; goreli so na njem ravno zadnji ostanki obleke. V njeni odsotnosti si je dal otrok opraviti z malo pečjo, ki je stala v sobi, in v kateri je mati pustila nekaj žrjavice ter si tako sežgal obleko. Ker so bila vrata iz sobe v vežo odprta, da se iz tega sklepati, da je hotel otrok, ko je začel greti, zbežati na prost. Ker so bila vežna vrata zaklenjena, tekel je zopet v sobo nazaj, kjer se je ob postelji onemogel zgrudil; ondi je zajela mrzla roka smrti svojo nedolžno žrtev... In po hudem smrtnem boju, — pekel se je ob živem telesu, pristopil je angelj miru, objel je dušico majhnega mučenika ter veselo splaval z njo gori v rajske višave.... Medtem pa je že bleda smrt stegala svoje koščene roke po majhnem detetu, ki je na postelji, katere se je ravno kar tudi polotil ogenj, mirno spaval, da je zaziblje k večnemu spanju. Ali v tem plane nesrečna mati v sobo ter iztrga svoje, vsled dima že tudi nezavestno dete takorekoč smrti iz naročja ter zbeži z njim na prost; na vpitje obupane matere prihite bližnji ljudje, ki so ogenj kmalu pogasili. Naj bodo torej te vrstice zopet klic, posebno starišem, ki imajo majhne otroke: »Pazite na otroke, pazite na ogenj!«

Katoliški šolski nadzornik. V šolo X. stopi gospod inšpektor nepričakovano nekoga dne popoludne. Otroci krepko pozdravijo: Hvaljen bodi Jezus Kristus! Ta pozdrav pa g. šolskemu nadzorniku ni bil popolnoma po godu. Spregovori torej: Vaš pozdrav, otroci, ni celo modern (v navadu) za sedanje čase, ker ni za vsakega. Lahko bi prišel v šolo tudi kak žid ali pagan, in za takega bi celo ne bil, ker ne veruje v Kristusa. Ako boste pa zanaprej vedno pozdravljali »dobro jutro« ali »dober dan«, se ne more nihče spodiktati nad tem pozdravom. »Tedaj, ti deček«, nagonovi prvega učenca v klopi, »kako boš, kadar zopet k vam pride, pozdravil?« Učenec: »Dober dan!« »Zakaj?« Deček nekoliko boječe: »Ker ste jud!« Vznevoljen skimava z glavo gospod šolski ogleda in zarudi v lice. Učenec pa hoteč popraviti, še bolj osrčen odvrne: »Ker ste pagan!« Silno se razsrdi in začne rajše izpraševati drugi predmet. Ako bi naši gospodje poslanci hoteli vedeti, kje se je to dogodilo, jim lahko povemo!

Nemščine ni treba znati! Vojni minister je izdal naredbo, ki določa, naj se njegova povelja glede učenja polkovnega jezika najstrožje izvršujejo. Dalje določa, da neznanje nemščine ne sme biti ovira, da bi vojak ne postal podčastnik. Torej tudi brez nemščine bo lahko odslej priden vojak postal podčastnik!

Ptujske novice. V Ptiju so se vrstile te dni občinske volitve. Za kandidate so postavili same najstrastnejše nemškonacionalce. Niso gledali na to, ali dolični tudi hoče delati v prid in blagov davkoplačevalcev, ampak moral je biti straten bojevnik za slavo matere (oziroma nekaterim je mačeha) Germanije. Slovenci se volitev niso udeležili, zato so izvoljeni vsi predlagani kandidati. Tudi župan Orning, ki je že večkrat izjavil, da se ne pusti več voliti, je zopet izvoljen ter je to izvolitev tudi sprejel!!

Sv. Benedikt v Slov. gor. Dne 26. m. m. je umrl v Trsteniku, občina Sv. Trije Kralji, obče spoštovan in priljubljen mož Gašpar Klobasa po dolgi, mučni bolezni v 63. letu svoje starosti. Bil je vrl gospodar, radi česar ni zgubila samo rodbina dobrega očeta, ampak zgubili so tudi bližnji dobrega soseda. Bil je mož trdnega značaja in dobrega mišljenja. Bodi mu zemljica lahka!

Vrhovdol pri Bistrici. Tukaj je ubil dne 6. t. mes. Anton Glavič delavca Janeza Novak iz Maribora. Storil je to iz ljubosum-

nosti, ker je bil Novak zelo prijazen z njeno ljubico.

Na Pragerskem se je ustrelil orožnik Glančnik, rodom iz Savinjske doline. Ustrelil se je na travniku blizu Pragerskega. Zraven njega so našli steklenico žganja.

V Vuženici je umrla g. Marija Rotner, roj. Pahernik, nadučit. vdova in posestnica, v 66. letu. Bila je vzorna gospodinja in blaga žena. Naj v miru počiva!

Iz Pušinec pri Ormožu. Pri nas je bila volitev za nov občinski odbor že 5. sušca lanskega leta. Ker pa nekaterim ni po volji izpadla, so reklamirali na okrajno glavarstvo v Ptuj, akoravno niso imeli nobenega pravega vzroka. Ta reklamacija traja že celih deset mesecev. Zatorej nujno prosimo c. kr. okrajno glavarstvo v Ptiju, naj nas vendar enkrat že reši tega dolgotrajnega čakanja na drugo volitev.

Pri Mariji Snežni na Velki je umrl dne 5. t. m. č. g. Rajmund Krisper, upokojeni kaplan sekovske škofije. Rojen je bil 1. 1846. R. i. p.!

Na Grobelnem so vsled nove proge Grobelno-Rogatec postajno poslopje znatno povečali. Kakor znano, so na novi proggi dvojezični napis. Tudi na Grobelnem se je čital prvi dan dvojezični napis: »Herren — Za gospode«, toda izginil je takoj, češ »Grobelno je postaja južne železnice in južna železnica ima na Štajerskem samo nemške napise.

Sv. Ema pri Pristovi. V četrtek, dne 7. jan. zvečer pride posestnik Jože Kovačič pisan domov in hoče ženo pretepati. 34 letni miroljubni sin je mater branil, oče mu vrže velik nož v trebuh, da se čревa izsujejo. Še predno je bil previden, je sin prosil očeta odpuščanja ter rekel: »Da bi le oče ne bili zaprti.« Orožniki so očeta najprvo peljali k mrtvemu sinu, nato v ječo. Ljudje pomilujejo ubogo mater in hčere.

Z Dunaja je pobegnil leta 1859. v Šmartnem na Štajerskem rojeni, v Celje pričojni trgovski sluga Martin Zupanc. Ponavil je svojemu gospodarju C. F. Petzoldu 11.130 K 15 v.

Celjske novice. Predsednikovim namenitnikom pri porotnem sodišču v Celju je še za I. porotno zasedanje imenovan deželno sodni svetnik Alojz Gregorin. — Doklade za mesto se bodo zvišale za l. 1904 za 10 % tako da bo letos 50 % doklad. Za l. 1904 so proračunjeni dohodki na 83.561 K in izdatki na 184.423 K; toraj je primanjkljaja 100.880 kron. Krasen vzgled posilinemškega gospodarstva! — Celjski veteranci so zaključili svoj občni zbor s »heil« klici na svoje domišljavo nemško mišljenje, namesto z občajno proslavo cesarja.

Sv. Rupert v Slov. gor. Pri našem krajinem šolsk. svetu so na predlog jednega izmed nekdajnih soustanovnikov tukajšnjega bralnega društva vkljub vsem pojasirom in ugovarjanju od strani č. g. župnika določili, da je tukajšnje bralno društvo nepotrebno (?) ter so sklenili na vloženo prošnjo od strani omenjenega društva zahtevati za prostore v stari šoli takšne pogoje, da je društvo nemogoče jim ugoditi. Ob enem nam je postal načelnik Petrič sporočilo, da se v kratkem nameravana veselica z igro ne sme vršiti. G. načelnik si misli, da je on že kakšen grof Clary, da bi njega morali vprašati za dovoljenje igre. Pa ne bo! Prihodnjič kaj več o njegovem samonemškem uradovanju kot župan in krajnošolski načelnik.

Iz Radenc se nam pritožuje neki načelnik, da ne dobiva dvojezičnih tiskovin na pošti. Ker so v tamošnjem poštnem okolišu prebivalci izključno slovenske narodnosti, je dolžnost poštnega urada, imeti vedno zastonno množino dvojezičnih tiskovin v zalogi. Vsakdo naj zahteva dvojezične tiskovine in urad vam jih mora dati.

V Radencih se je prostovoljno razdržila kmetijska zadružna za Radence in okolico.

Laški trg pri Celju. Dne 7. t. m. so

našli mrtvo v domaćem studencu ženo mizarskega mojstra Karolino Šket. Ker so vratita na studenec majhna, je nemogoče, da bi se bila ponesrečila. Žena je bila že nekaj časa otožna ter je v tem stanu storila samomor. Tudi njena mati je na enak način končala življenje.

Iz Velenja se nam piše: Žalostne šolske razmere. Uboga šola, koliko bridkih ur si že prebila in koliko jih še bode! Tako si misli marsikateri velenjski slovenski narodnjak. Uboga si in tužno, da tužno je tvoje stanje. Odprimo vrata in stopimo notri! Kaj vidimo? Gospodična učiteljica je: Ana Pfeifer. Kako mlati nemščino, da tiste nemčurske smeti kar odletavajo! Kaj pa slovenščina? Ali je ne zna?! Skoro bi rek, da ne. Ali je pa morebiti slovenski jezik tako grd in nezarobljen, da bi jo moralo sram biti slovenski govoriti?! Slovenskega jezika le tisti ne spoštuje, kateri sveta ne pozna in ne ve, kakšni ljudje po svetu živijo. Želimo pa njej iz srca, naj bere prav pridno slovenske knjige. Če drugega nima, je tudi abecednik dober, saj se dobi pri »Mahanu«.

Ločitev občine Vransko. Cesar je potrdil sklep dež. zbora, da se izloči iz občine Vransko samostojna občina Prekop. Občina Vransko obsegata sedaj samo Vransko in Ločič. Občinski urad občine Prekopa je v hisi št. 6 posestnika in občinskega odbornika Antonia Čizej.

Iz Vitanja se nam piše: Zadnjo nedeljo se je vršila v občinski sobi protestantska maša. Mislimo, da nam ne bo nihče oporekal, ako trdim, da to hišo plačujejo skoro izključno sami katoličani in da niso protestanti dali k hiši niti vinarja. Ako je torej hiša občinska, občani vsi katoličani, kako pride občinski odbor do tega, da dovoli protestantom sobo? To pravico vendar imamo, da lahko razpolagamo s svojim imetjem kakor hočemo. — V tekočem letu je prvi v tej župniji umrl dne 7. jan. previden s sv. zakramenti Franc Slemenšek, posestnik v Ljubnici, še le 43 let star. Zapustil je blago in pridno ženo in šest milih, maloletnih otrok. Imel je dobro urejeno posestvo, dično hišno in gospodarsko poslopje. V celem okraju je bil radi svojega kremenitega značaja zelo priljubljen. Bodi mu zemljica lahka!

Samomor vojaka. Dne 6. t. mes. na dan sv. Treh kraljev se je vstrelil vojak-novinec od 87. pešpolka 14. stotnije v Pulju. Ker ga ni bilo od nikoder, so mislili, da je pobegnil. Našli so ga še le tretji dan v gozdu mrtvega in izraven njega puško. Ime mu je Janez Krajšek iz Trbovelj. Vzrok samomora se ne ve.

Videm ob Savi. Med šolsko mladino se je pojavila davica. — Na novega leta dan smo imeli tri mrlje. Žalostno novo leto! — Kakor se čuje, ustrelil se je v Zagrebu dne 7. t. m. I. Zupančič iz Zdol. Bil je pri vojakih podčastnik; služil je že nad 3 leta. Vzrok samomoru še ni znan.

Cesar je podaril prostovoljni požarni brambi v Sevnici 150 K.

Iz Sevnice ob Savi. Naselil se je tukaj občinski zdravnik g. dr. Konečnik.

Hud boj s kravo. V ponedeljek, dne 11. t. mes. je bil na Planini sejem, na katerem je prignal hlapac ondotnega posestnika gosp. Perčiča, Martin Foršner, kravo. Hudomušna žival je jela, ko jo je hlapac na sejmišče postavil, hudo razsajati in oklu sebe biti, da je preplašila skoro pol planinskega trga in vse sejmarje, ki so bežali na vse strani, zapustivši svoje šotorje in živino. Nekateri so potem živino komaj našli. Hlapcu je raztrgala vso bleko tako, da je bil bolj strašil podoben kakor pa človeku. Toda šmentu še ni bilo to dovolj, vedno bolj je divjala in razsajala. Bolj ko so jo možje z orožnikom vred mirili in tolkli, hujša je bila. Ubogi razcapani hlapec se je ojunačil in jo prijet čvrsto za vrv, katero si je ovil okrog desne roke. A nesreča je hotela, da ga je krava prevrgla in mu stopila na desno roko, okrog katere je imel ovito vrv ter mu jo je

pri prvem sklepu skoro popolnoma prelomila, tako, da so mu kar kosti vun štrlele in mu je visela proč kakor rokavica. Divjo kravo so komaj z veliko silo čez pol ure ukrotili in jo v hlev spravili. Hlapec je še le komaj en teden služil pri omenjenem gospodarju. Ponesrečenca so prepeljali v celjsko bolnico.

Občine kozjanskega okraja so sklenile, da bodo odslej z vsemi javnimi uradi dopisovale le slovenski ter zavrnile vsak nemški dopis. Živijo narodna zavednost! Kaj pa ostali okraji in občine?

Nova Šifta pri Gornjemgradu. Pri nas smo ustanovili prepotrebno šolsko kuhičko. Oddaljeni šolski otroci bodo dobivali opoldne toplo kosilo. V ta namen je že dalovalo nekaj dobrotnikov. Prosimo za mnogo posnemalcev!

Naš cesar je bil v ponedeljek, torek in sredo na lovnu na Gornjem Štajerskem v Mürzstegu. V njegovem spremstvu sta bila knez Jurij Leopold Bavarski in nadvojvoda Franc Ferdinand. Včeraj se je vrnil cesar na Dunaj.

Zanimive knjige: Pesmi »Silvina Sardenka«. Ravnokar so nam došle v roke sveže pesmice Silvina Sardenka: V mladem jutru. Po naši sodbi je Slovenija v Silvinu Sardenku dobila izrednega pesnika. Pesmi zaslužijo vse drugačne pohvale in vse drugačnega pripomočila, kakor jim ga mi dajemo v skromnem listu, ki pač ni namenjen za obširne ocene. Knjigo pripomočamo najtopleje. Cena je 1 K 50 v., s poštino 10 v. več. Naroča se v Ljubljani pri uredništvu »Dom in Sveta«. — V Novem mestu v tiskarni Krajev nasledniki je izšel XIII. zvezek spisov Krištofa Šmida in sicer z vsebino: Sveti večer, poslovenil Fr. Salezij. Zanimivo, blažilno berilo! — Temelj za blagostanje kmeta. Navodilo, kako naj kmet z svoje rastline zbira hrano in kako jim naj hrano podaja. (Ponatis iz Slov. Gospodarja: Gnoj in gnojenje.) Spisal J. Bele, potovalni učitelj v Mariboru. Cena knjižici 40 v. po pošti 45 v. Lahko se poslje ta znesek tudi v poštnih znamkah. Na naročila brez denarja se ne bo oziralo. Naroči se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, koroške ulice štev. 5.

V Makedonijo. Od vojnega ministrstva je došel poziv, kdor hoče iti v Makedonijo k orožnikom. Oglasiti se smejo le oni, ki že najmanj eno leto služijo. Pri slovenskem 87. pešpolku v Pulju se jih je oglasilo mnogo. Slovenska hrabrost in ljubav do svojih zatiranih slovanskih bratov se je zopet zablistala v jasni luči. Klobuke dol, vi oholi nasprotniki našega naroda, pred majhnim pa čvrstim narodom! Dokler bo Avstrija imela še take sine, ni se ji treba batiti pred nemškimi izdajicami, in če se bo teh kot listja in trave!

Angleži na Štajerskem. Štajersko društvo za promet tujcev je dobilo obvestilo, da pride prihodnjo spomlad na Štajersko več bogatih angleških rodbin, ki bi se rade zavabale na Štajerskem z lovom postrvi. Društvo sedaj poziva vse občine in društva, ki vedo za to primerne vode in kraje, naj to naznajo.

Posestnike travnikov opozarjam na današnji razglas deželnega odbora o oddaji travnega in deteljnega semena.

Cerkvene stvari.

Ignacij Hladnik je zopet vglasbil lepo mašo na čast blaženi Devici Mariji. Partitura za godbo stane 5 K, za 4 glasove 2 K, posamezen glas 20 v. Nadalje nam je dodeljal 5 Tantum ergo in 5 mašnih pesmi (izbrani ponatis op. 17, 26 in 35). Dobi se pri skladatelju ali pa pri J. Blasniku v Ljubljani.

Društvena poročila.

Občni zbor »Bralnega in pevskega društva Maribor« se vrši v nedeljo, dne 17. t. m. v društvenih prostorih »Narodnega doma«. Začetek ob 8. uri zvečer.

»Slovenska čitalnica« v Mariboru priredi 17. t. m. komorni godbeni večer in 24. t. m. uprizori igro: »Divji lovec«.

Katol. izobražev. društvo v Studencih pri Mariboru ima v nedeljo, dne 17. t. m. dopoludne ob 10. uri občni zbor v društvenih prostorih.

Za dijaško kuhičko v Mariboru je plačal znani Kresnik iz Črešnjevca globe v pravdi dr. Vi. Serneca 10 K in dr. Rosina daroval stroške zaslužene v tej tožbi 20 K.

Ciril-Metodova veselica v Št. Lovrencu nad Mariborom, ki se je vršila dne 10. jan., je vzorno lepo vspela. Ni bilo sicer velikega števila domačinov navzočih, pač pa je došlo gostov z bližnjih in daljnih krajev v prijazni Št. Lovrenc v tolikem številu, kot še malokedaj. Posebno častno so bili zastopani mariborski Slovenci. Raz poslopje Pirnatove gostilne je mogočno vihrala milobarva trobojnica, katero si mogel že z oddalja opaziti, kažoč s tem tamošnjemu po narodnosti okuženemu kraju, da se danes vrši tu slovenska slavnost, da se danes tu zbira toli zaničevani slovenski narod. To je veljalo posebno trgu samemu, kajti nevoščljivi švabi v trgu so tako strastno delovali in si prizadeli na vse kriplje, da bi preprečili narodno slavnost; nobene gostilne in nikakega prostora ni bilo moči dobiti, a našel se je vendar mož v osebi g. Pernata, ki je rade volje dal prostore slovenskemu društvu na razpolago.

Čast mu! Pa še več! Nevoščljivi nemčurji so prepovedali vsem voznikom prevažati slovenske goste s kolodvora v trg. Zapomnili si bomo to! Le čakajte, še radi nas boste vozili, sicer boste morali dati vaše grmanske sani s konji in hlapci vred v mariborski švabski muzej. Zanimivo je pa to, da so se našli uporniki, ki so z veseljem vozili narodne goste. Že se je zbralo polno ljudstva v ozajšani dvorani, ko g. župnik Moravec pozdravi najprisrčnejše v kratkih in lepih besedah vse navzoče. Za njim povzame besedo g. župnik Bračič, govoreč o Ciril-Metodovi družbi. Njegov prelep govor in krepka beseda, s katero je navduševal navzoče za narodno delo, cenil slovenski jezik, pozival posebno pohorske posestnike, niti pedi zemlje kedaj odstopiti nemškemu grabežu ter ostati zvest sin svojemu narodu, je segal gotovo vsakemu v srce. Res, da ni velik naš slovenski narod, a radi tega ne smemo zaničevati in sovražiti milega maternega jezika, kot delajo to naši odpadniki. »Ako ni nas veliko, saj je pa velikanski rod matere Slave, katere sinovi smo i mi! Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!« S temi navdušenimi besedami završil je g. govornik svoj govor, kateremu je sledilo dolgotrajno ploskanje. Zatem se je predstavljala igra »Luponova Micika«, ki se je izvedla tako izborna, da ja izborneje ni moči vprizoriti na mestnih odrih. Kralj igralcev je bil seveda oče župan, ki je zajemal svoje dovtipe celo »iz globočine naše zgodovine« in njegova hči Micika, ki je odkrito izjavila zapeljivemu mestnemu ljubimcu, da »ni več prostora v graških blažnici«. Vsi gg. igralci in igralke so želi viharno priznanje s ploskanjem. Bogata tombola je prinesla mnogim prekrasne dobitke, da, celo takim, kajm sicer ni sreča mila. Še dalje smo se zabavali; ni nam manjkalo predpustne zabave: slovenska pesem in godba sta se razlegala pozno v noč po šentlovrenškem nemčurskem kraju, kažoč, da še biva tu trden živelj pohorskih Slovencev.

Jareninska mladenička zveza je priredila v nedeljo, dne 10. t. m. veselico z govorom, petjem in igro »Dr. Vseznal in njegov sluga Štipko Tiček«. Domači fant Fr. Sekol je kaj spretno govoril o nemčurjih. Razlagal nam je, koliko vrst jih razločujemo, kako jih lahko spoznamo in napovedal jim je boj na vseh črtah. Sram vas je lahko, jareninski nemčurji, ker vas je priprosti slovenski fant tako osmešil! Pod spretnim vodstvom domačega g. učitelja Čonča je zapel domači pevski zbor tri krasne pesmi, posebno prva »Po zimi iz šole« je vsem najbolj ugajala. Nismo se

mogli dovolj načuditi tem domačim pevcem in pevkam, ki so nas s svojim petjem očarali. Zatorej pa čast in slava vrlim jareninskim pevcem in pevkam, posebno pa njihovemu odličnemu pevovodju! Tudi igra je izborna vspela; posebno dobro je igral Štipko Tiček, kateremu se nismo mogli dovolj nasmejati. Tudi druge vloge so bile v spretnih rokah. Res, bil je prakrasen večer, katerega nam je naredila mladenička zveza! Žal, da v Jarenini ni dobiti večjega prostora, kjer bi se prijale take veselice. Koliko ljudi bi še bilo rado videlo igro in poslušalo lepo petje, pa zaradi premalega prostora jim ni bilo mogoče. Zato pa se bo igra v nedeljo ponovila za one, ki niso mogli dobiti pri prvi predstavi prostora.

Od Sv. Benedikta v Slov. gor. Naše bralno društvo je zadnjo nedeljo priredilo krasno veselico, ki je vse vdeležence v polni meri zadovoljila. Imeli smo zopet veliko milih gostov iz sosedčin, tako od Negove in Sv. Trojice, mladeniči pa so došli v obilnem številu od Sv. Antona v Sl. gor., od Sv. Jurija v Sl. gor., od Sv. Petra pri Radgoni, in celo od Sv. Urbana pri Ptaju. Po pozdravu kaj lepo zapoje naš mešani zbor pod spretnim vodstvom učitelja Breganta »Slovenec sem.« Mladenči Ferd. Geratič iskreno prednaša pesem »Moje posvečenje«, Matilda Tomažič pa pesem »Vesela pevka.« Sedaj pa nastopi naš moški zbor. Pesmi »Plovi, plovi ladja« in »Pesem slov. mladeničev«, uglasbena od P. Angelika Hribarja ste jako ugaiali občinstvu. Deklici Marija Geratič in Amalija Letnik navdušeno deklamujeta pesmi »Domovini« in »Sv. vera in domovina«, mešani zbor pa zapoje v srce segajočo pesem Hudovernikovo »Naša zvezda.« Na občeno zahtevanje se je morala pesem ponoviti. Amalija Klobasa razodene v pesmici »Deklica in rožica« da »le nedolžnost, čednost sveta, večni raj ima«, Ferd. Geratič pa z »mladeničko budnico« vspodbuja mladeniče k delu, k borbi sveti za vero in domovino. Najzanimivejša točka pa je bila igra »Egiptovski Jožef«. Mladenči naši so se res potrudili, da so nam vseskozi izvrstno predstavili ganljivo zgodbo o egyptovskem Jožefu. Jako prikupljiv je bil nastop Jožefa (Jak. Fekonja), ki ima najtežjo ulogo; posebno zanimiv je bil očak Jakob (Fr. Roškar), nad vse ljubezni pa je bil malo Benjamin (Ferd. Geratič). S prav naravnim igranjem se je odlikoval brat Gad (Ant. Zemlič), pa tudi ostali bratje Simeon (Ant. Harl), Dan (Fr. Rajšp) in Ruben (Fr. Žižek) so jo dobro pogodili. Posebno lepo je vedno nastopil s svojim zanimivim govorom brat Juda (Ciril Vrbnjak). Prizor, kako pravajo bratje Jožef, se je vrlo posrečil: Fric Merčnik, Fr. Veingerl in Fr. Klobasa so bili prav zviti madjanski kupci. Lepo je predstavil Faraonu veliki točaj (Pavel Hajnžič) mladeniča Jožefa, Faraon (Peter Cetl) je tako dobro pokazal svoje kraljevo dostojanstvo, modrijana (Fr. Roškar in Fr. Veingerl) sta še posebno vzbujala pozornost gledalcev. Služabnik Jusuf (Jan. Cetl) se je skazal kaj zvest in spreten služabnik, tudi služabnika Faraonova (Anton in Rudolf Zemlič) nista zaostala za njim. Veliko smeha je vzbudil nastop bratov z vrečami, zares ganljiv pa je bil končni prizor, ko se da Jožef spoznati svojim bratom. Splošna sodba je bila, da so naši mladeniči izvrstno igrali in pokazali velik napredok od prve predstave dne 15. novembra l. l. Vsa čast našim mladeničem! Veselico je zaključila deklamacija z živo podobo »Večna luč«, ki sta jo kaj lepo prednašali Matilda Tomažič in Amalija Klobasa. — Prosta zabava se je vršila v Horvatovi gostilni. Bila je nad vse prisrčna. Tu se je vršil, rekel bi, pravi mladenički zbor. G. kaplan Gomilšek je nazdravil sosednim mladeničem pa tudi domačim, ki so se toliko trudili za dober izid te veselice. Mladenči Ciril Vrbnjak je v lepih besedah izrekel zahvalo duhovnemu voditelju za ves trud pri tej veselici. Mladenči Franc Roškar je ognjevito spregovoril mladeničem-gostom, slavil antonjevske mladeniče, ki tudi imajo svojo mladeničko zvezo ter vspodbujal

Jurjevčane, naj si tudi ustanovijo svojo mla deničko zvezo. Obljubili so, da to store, čim preje bo mogoče. Antonjevski mla denič Balašovič je v imenu antonjevške mla deničke zveze kaj navdušeno pozdravil napredajočo benedikško mla deničko zvezo, vrbanjski mla denič Novak je v dovršenem govoru razpravljal o naših verskih, narodnih in gospodarskih težnjah, da smo ga vsi občudovali. Predsednik antonjevškega bralnega društva, čebelar Jurancič je povdarjal, kako lepo je, kjer cerkev, šola in stariši v pravi slogi delujejo za narodov napredok. Vmes se je glasilo ubrano petje našega mešanega zabora. Kako lepo vam je bilo gledati te navdušene mla deniče, zbrane v prisrčni bratski ljubezni, kako krasno je donela naša mila slovenščina iz ust mla dih, navdušenih govornikov! Starejši navzoči so kar strmeli ob tem izrednem pojavu mla deničke navdušenosti in izobraženosti. Da, res, mi gremo naprej, mi mla di! Polni najlepših misli, polni najlepših sklepov za bodočnost narodovo, smo se vračali v prisrčen veselju na svoje domove. Ta veselica, ta mla denički sestanek je bil zopet kamenček za stavbo pravega narodnega napredka. Čast in slava vam vriji sosedni mla deniči, ki ste toliko pripomogli h krasnemu izidu te veselice. Ostanete nam nepozabljeni!

Od Sv. Antona v Slov. goriceh. Spali smo precej časa, a v zadnjem času smo se predramili iz škodljivega narodnega spanja. O tem je dovolj svedočil občni zbor našega katoliškega bralnega društva v nedeljo, dne 3. januarja. Prostorna šolska soba je bila natlačeno polna. Največ je bilo navzoče mla din, mla deničev in deklet. Z lepim pozdravom otvoril predsednik Jurancič občni zbor in da besedo benedikšemu kaplanu Gomilšeku. Govornik izrazi svoje posebno veselje nad ogromno vdeležbo, navdušuje navzoče za trojno delo, za delo za Boga, za domovino in za naš gospodarski napredok, častita Antonjevčanom, da imajo društvo, ki po svojem imenu in po pravilih stoji odločno na katoliško-slovenski edino pravi, podlagi, iskreno pozdravlja mla di zvezi, mla deničko in dekliško in poda obilo naukov, kako naj bi Antonjevčani v bodoče delovali pri svojem bralnem društvu za vsestranski narodni in gospodarski napredok. Vsi so pozorno poslušali in odobravali govornikove bodrilne besede in obljudili, da bomo napeli vse moči, da se popolnoma probudi lepa naša župnija! — Iz poročila tajnikovega in blagajnikovega je bilo razvidno, da je v pretečenem letu naše društvo štelo komaj blizu 30 udov, kar je bilo res malo. Nato je bil soglasno izvoljen sledeči odbor: Predsednik Jurancič, podpredsednik trgovca Tušek, tajnik učitelj Klemenčič, blagajnik in knjižničar kaplan Škamlec in odbornik mla denič Balašovič. Imena izvoljenih odbornikov so nam porok, da bo društvo pričelo novo živahno življenje. Kaj krasno nam je zapel mešani zbor domačih in sosednih učiteljev in učiteljic nekaj pesmic, pobralo se je nekaj udnine in predsednik Jurancič je zaključil vrlo zanimivo zborovanje, katerega so počastili prijatelji od Sv. Andraža in Sv. Lovrenca ter šest korenjaških benedikških mla deničev. — Da bo naše bralno društvo v bodoče res središče novega živahnega delovanja, o tem ne smem dvomiti, saj že obe zvezi, mla denička in dekliška, štejete čez 100 udov, ki se pogostoma zbirajo na poučnih shodih, ki jih vodi in pri katerih ima lepe, zanimive poučne govore obeh zvez duhovni voditelj za mladino izredno vneti kaplan Škamlec. Mla deniče in gospodarje pa poučuje učitelj Klemenčič vsako nedeljo po večernicah s hvalevredno vnemo v vinogradništvu. Da, tudi mi Antonjevčani smo stopili v vrsto napredajočih zavednih Slovencev. Zato pa le krepko naprej na začeti poti starejši, Antonjevčani, posebno pa ti, ljuba in nadpolna naša moška in ženska mla din!

Sv. Rupert v Slov. gor. Naše bralno društvo vrlo napreduje. Naročilo si je nov oder, na katerem je že v nedeljo, dne 10. t.

mes. igralo. Bralno sobo imamo v starem šolskem poslopju. To pa ni povolji nekemu stanovalcu v istem poslopju (naročniku »Tagespošte«). Toda ruperčki Slovenci, nič se ne brigajte za hude poglede omenjenega gospoda, ampak pridno obiskujte bralno sobo.

Iz Murskega polja. Zveza prostovoljnih gasilnih društev za ljudomerski okraj je imela dne 20. grudna l. l. letno zborovanje v Bučečovcih. Vabilo so se odzvala skoraj vsa posamezna gasilska društva in bila po svojih zastopnikih zastopana, katerih je bilo navzočih trideset. Ker je bil začetek napovedan na drugo uro, in ker nam c. kr. okrajno glavarstvo ni pripisalo nobenega zastopnika na zborovanje, je otvoril gospod načelnik zborovanje. Iz zborovanja je posneti, da se hvala Bogu letos niso pojavili kaki nevarni požari, kakor se je to zgodilo tu in tam v prejšnjih letih; toraj v tem oziru zavezino možtvo ni občutilo sile. Zavezino možtvo se je pa polnoštevilno vdeležilo spre voda veleč. gosp. dekanu Ivana Skuhala v Ljutomeru dne 20. svečana l. l. Ker so češka gasilska društva praznovala svoj 50 letni obstanek v dnevih 15., 16., 17. avgusta l. l. bi se bila rada zaveza vdeležila te slavnosti, toda ni imela dovolj denarnih sredstev, da bi poslala zastopnike. Brati Kranjci so nas povabili, naj se njim pridružimo v Spilfeldu, pa pri najboljši volji se to ni moglo zgoditi. Pozabili pa nismo čeških gasilcev. Napisal se je laskav pozdrav, kateremu se je pridjala okrašena fotografija zadružnega možtva ter ta poslala v pozdrav na Česko. Zavezino možtvo je bilo polnoštevilno zastopano pri sv. maši na rojstni dan presvit. cesarja v Ljutomeru. V zavezni je 13 posameznih društev z 221 možmi in 16 brizgalnimi pripravami. Odboru zaveze se je pokazalo, da so stanovanja v področju gasilnega društva »Noršenci—Babenci« jako raztegnjena in brizgalnica, katera je v spravišču v vasi Noršenci, ne odgovarja vsem gasilskim zahtevam. Zatoraj se bo naprosil slavni občinski zastop in slavni deželni odbor za prispevek, da si lahko Babenci omislijo vodoses, s katerim se lahko v slučaju potrebe iz potoka Mirice voda privaja. Gasilno društvo občine Cven je v svojem delokrogu, to je v svojih štirih oddelkih Cven, Gor. Krapje, Spod. Krapje in Mota nabralo za ponesrečence v Slovenjgradcu 78 kron 33 vin. in izročilo c. kr. glavarstvu, da se je poslalo ponesrečenim v Slovenjgradec. Zavezina blagajna je pokazala, da ima 495 K 6 v gotovine in 36 K terjatve, toraj skupaj 531 K 6 v. Izdatkov je bilo 8 K 23 v. Ti so pa že odbiti od zgoraj zaznamovanega zneska. Ta znesek se je večjidel dal gasilcu Mihalu Lipšu, kateri se je poškodoval pri požaru v Logarovcih pri posestniku Strahu, ko je reševal živino. V novi odbor so voljeni zopet stari odborniki: Jožef Rajh, kmet na Moti, načelnik; Vido Magdič, kmet v Klučarovcih, nač. namestnik; Josip Karba, kmet na Krapju, tajnik; Alojzij Štiblar, kmet v Križevcih, blagajnik.

Stara cesta pri Ljutomeru. V sredo, na sv. Treh kraljev popoldne se je vršil v gostilni g. Vrable na Kamenščaku ustanovni shod »Kmetijskega društva Stara cesta in okolica«. Koj prvi dan je pristopilo k društvu 44 udov, kar znači, da je bilo tako društvo že davno potrebno. — Društvenim predsednikom je bil izvoljen Ivan Tomažič, nadučitelj na Stari cesti, njegovim namestnikom Martin Vrabel iz Kamenščaka, blagajnikom Ludvik Šoštarčič, tajnikom Matija Kosi iz Stare ceste; odborniki pa so kmetje: Lipovec Franc iz Vogričeveč, Vrabel Ivan in Škrjanec Ivan iz Benetka, Meznarič Jakob iz Mekotnjaka, Kaučič Jakob iz Desnjaka, Senčar Franc iz Kamenščaka. — Dal Bog, da bi mla deno društvo vrlo napredovalo v korist našemu slovenskemu kmetu! Društvo je počastil tudi g. nadučitelj Vabič, da še je enkrat razložil kmetom važnost takih društev; njemu gre posebna hvala, ker si je iztekel veliko zaslug pri snovanju tega prepotrebnega društva. Hvala mu!

Ljudomerska podružnica c. kr. kmetijske družbe priredila bode tekom leta na raznih kraji domačega okraja strokovno poučna predavanja. Prvo tako v letosnjem letu bode v nedeljo, dne 17. januarja po rani božji službi ob 8 uri predpoldne, pri katerem bode potovalni g. učitelji M. Jelovšek govoril o napredni živinoreji, in se vabijo vsi kmetovalci, da pridejo. Pri tej priliki bode kmetijska podružnica sprejemala ude, kateri skozi celo leto dobijo strokovni časnik »Slovenski Gospodarski Glasnik« zastonj, in druge potreščine, kot: živinsko sol 3 do 4 krone ceneje kot pri trgovcih, zanesljiva semena, kot: deteljično, rusko laneno, travniška, runino (pese), umetna gnojila, nadalje: kmetijska orodja, travniške brane; potem: izbrane plemenske mrjaščke, za polovico prave cene, in drugo. Vsak posamezen kmet moral bi že zavoljo koristi, ki jih bo imel, postati ud kmetijske podružnice. — T. č. predsednik Jos. Mursa.

Katol. slov. polit. društvo »Sloga« s sedežem v Ormožu si je pri svojem letošnjem občnem zboru sestavilo sledeči odbor: Prvomestnik dr. Ivan Omulec, odvetnik, načelnik ormoškega okrajnega zastopa i. t. d. v Ormožu; njegov namestnik Ivan Kočev var, trgovec, deželni poslanec i. t. d. v Središču; tajnik Mihael Korošec, tajnik okrajne posojilnice v Ormožu, blagajnik Martin Stanič, posestnik in župan na Hardeku; odborniki: Dr. Oroslav Kristan, okrožni zdravnik v Ormožu, Alojzij Mikl, veleposestnik in trgovec v Ormožu, Florijan Kuharič, posestnik in župan na Lešnici, Ivan Škrlec, c. kr. poštar pri Sv. Tomažu, Jožef Šinko, posestnik in župan v Središču; odbornikovi namestniki: Makso Robič, trgovec v Središču, Štefan Pernat, odvetniški koncipijent in posestnik v Ormožu, Jakob Potočnik, čevljarski mojster v Ormožu, Franc Gomzi, veleposestnik in gostilničar v Ormožu, Leopold Petovar, ces. kr. poštar in veleposestnik v Ivajnikovcih ter Franc Zabavnik, posestnik in župan v Vodencih.

V Cvetkovcih pri Ormožu je priredilo dne 3 t. m. kmet. društvo za ormoški okraj svoja društvena predavanja. Navzočih je bilo okoli 150 posestnikov iz domačega kraja, iz Gorišnic, Sv. Marjeti, Samošanov, Formina, Gajovec itd. Govorili so: g. Ivanuša o važnosti in potrebi umnega gospodarstva, g. Korpar o umni živinoreji, gosp. Dokša o sadjereji. V debatu sta posegla tudi gg. nadučitelj Žunkovič in Šoštarčič. Zborovanje je vodil predsednik društva g. inžener Ferdo Lupša. Ob tej priliki se je ustanovila nova podružnica pod imenom Sv. Lenart. Po pravilih je odbornik centrale kmet. društva g. Korpar Tomaž tukaj izvoljen eb enem za predsednika te podružnice. Temu sledi volitev šestih odbornikov in sicer: gosp. nadučitelj Franc Megla pri Sv. Lenartu, gosp. Andraž Muhič v Cvetkovcih, g. Jožef Kovačec v Oslušovcih, g. Jožef Pintarič v Samošanah in g. Henrik Irgolič v Sodincih.

Runeč pri Ormožu. Zahvala. Gospod J. Kočev var, deželni poslanec itd., poslal je »Kmetijskemu društvu Lešnica pri Ormožu« znesek 10 K. v društvene namene in gospod J. Meško iz Grma podaril je društveni knjižnici osem lepih knjig. Obema kličeta najsrnejši »Bog plati« tač. predsednik F. Vabič in deželnici J. Habjanič.

Iz Starega trga pri Slovenjgradcu. Ozrimo se tudi mi nekoliko v preteklost! Zapazili bomo, da se je marsikaj spremenilo. Šola v Siele-Vrhe je dobila vrlega učitelja Karola Job, ki je izjavil, da rad podučuje v petju in glasbi. Mla deniči, poprimit se te ugodne prilike! Tudi nedeljsko šolo bi vam odprl, če bi se oglašilo zadostno število obiskovalcev. Kaj pa je z mla dinu našega bralnega društva? Preteklo leto nam ni priredila nobene veselice. Mislim, da bo zato letos boljše, če kaj bo? Toda popolnoma še vendar ni zaspala, to nam kaže ob praznikih krasno ceciljansko petje, ki te prisili, da moraš ne-

Narav. francosko žganje

ki je iz domačega vina izložen (ekstrahiran) alkohol (mlad konjak), in je od vseh zdravnikov priporočeno zdravstveno, dušo in telo poživljajoče sredstvo, ki pomaga posebno pri trganju po udih, izpadanju las, iščas, odrevelenosti, protinu (reumatizmu), glavobolu in zobobolu. Ena steklenica 1-20 gld. z navodilom uporabe.

Stari konjak se priporoča posebno rekonvalescentnim, bolnim na želodu in oslabelim na krvi. Steklenica 1-50 gld. — Pri naročitvi 4 steklen. se pošljatev frankira.

Benedikt Hertl, posest. graščine Golič pri Konjicah, Sp. Štaj. V zalogi pri Al. Quandest, trgovcu v Mariboru, gospodska ulica in v Mozirju pri Martinu Šuster. 526 52-13

Petrolne žarnice

k znižani ceni, v največji izberi vsakovrstnih svetilk in njih delov ter petrolne kurilne peči, stopiče (pečate) iz kavčuka in kovine, za urade in posamezne, monograma in vzorce v znamovanje perila itd. itd. — Nazorne dopisnice (posamezne od 2 v skupini po 10 komadov od 30 vin. naprej), srečke (posamezne ali v skupinah) na mesečno plačo, šivalne stroje (vsakovrstnih sestavov) od 38 K naprej na mesečno plačo. — Vsako blago ceneje ko povsod drugod priporoča. 625 6-3

I. E. Weixl v Maribor, Zofijni trg št. 3.

Anton Paoluzzi

pos. v Cittanovi, Istria, prodaja lastnega vina.

Pinot (belo) po 17 novčičev liter, belo domače " 18 " " teran " 14 " " Po tej ceni franko na postajo Trst; v svojih sodih se podraži za 5%. 537 Vzorci se pošljajo zastonj. 9

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

se priporoča v razna tiskarska dela.

Na svetovni razstavi v Parizu l. 1900 „Grand prix“

Svetovnoznan ruski karavanski čaj

brata

K & C Popoff v Moskvi.

Zalagatelj več evropskih dvorov.

Najfinejša marka.

Dobi se v originalnih zavitkih v vseh boljših trgovinah. 556 10-10

Jožef Kolarič,

mizarski mojster v Mariboru

Tegetthoffov trg št. 3

(prej samostan sester reda sv. Frančiška), absolviran obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem muzeju na Dunaju 376 26-11 se priporoča slavn. občinstvu v izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za poslopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalnice, ter vsakovrstno delo v šoli in cerkvi v vseh slogih najfinješega in najpriprostnejšega izdelka.

Načrti in proračuni so na razpolago.

Slovenske knjižnice „Pod lipo“ 2. zvez.

Stolni dekan

d. Ivan Križanič.

Cena knjige 30 v, s pošto 35 v.

— Dobi se v —

tiskarni sv. Cirila v Mariboru
Koroške ulice št. 5.

+ Velečastiti duhovščini
priporoča za svečnico

izvrstne voščene

svečne

Jožef Dufek,
svečar v Mariboru
Viktringhofgasse 30. 34-2

Vzame se tudi na leten račun.

Kuverte

s firmo

priporoča

tiskarna sv. Cirila.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v kamnotisku. Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Amerika.

Odhod iz Havre vsako soboto.

Vozni listki od francoske družbe. Dobra in hitra vožnja, izvrstna hrana z vinom in likerjem. — Natančneja pojasnila zastonj in franko pod naslovom: Französische Linie, Wien IV., Weyringergasse 8. 549 10-8

„Vzajemna zavarovalnica“ v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbji. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost. 524 42

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Svoji k svojim.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenačkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni. • • • •

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejajo iz nešek, odpravijo naduh, bolečine in krče, pospešujejo in zboljujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborni proti hripanosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te ne bi smele radi tega manjkati v nobenih meščanskih in kmečkih hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstnica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:

**1 ducat 12 steklenic 4 K. { 4 ducate (48 steklenic) 14·60 K.
2 ducata 24 steklenic 8 K. { 5 ducatov (60 steklen.) 17— K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.**

Imam na tisoče priznalnih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navedam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretincič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljančič, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

617 10-5 Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Anton Viher

mizarski mojster v Mariboru

Koroške ulice št. 31 16 1

absolviran obiskovalec strokovne šole v Gradcu

se priporoča slavnemu občinstvu posebno velečastiti duhovščini v izdelovanju vseh mizarskih izdelkov za posopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalne, ter vsakovrstno delo za šole, cerkve, samostane in pisarne v vseh slogih od prostega do najfinnejšega izdelka po nizki ceni. Proračuni in načrti zastonj!

Specialist v izdelovanju portal in parketnih tal.

Anton Hermetter,
trgovina s špecerijo in deželnimi pridelki
„pri belem zajcu“ 572 8-8

v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 9

Čast mi je slav. občinstvu v Mariboru in okolici naznaniti, da sem svojo trgovino oskrbel s samo svežim in najboljšim špecerijskim blagom, katero priporočam: najboljšo **moko** za kruh iz prvih ogrskih paromlinov, domačo svinjsko **mast** in **zaseko**, najboljše sveže **rozline**, **ctebe**, suho **grozdje** in pravo domačo **strd** kakor tudi vsakovrstno **Južno sadje** po najnižjih cenah. — Razven tega bom imel v zalogi vsakovrstne **deželne pridelke** ter istočasno opozarjam gospodinje, da **kupujem** vse deželne pridelke po najvišjih cenah. — Cenj. in obilnim naročbam se priporoča z odličnim spoštovanjem

Anton Hermetter, trgovina „pri belem zajcu“.

Za slovenske mladeniče in mladenke!

V sedanjem maledeniškem gibanju na Štajerskem in Koroškem bi ne smelo biti maledeniča in mladenke, ki ni čital knjige.

Črtice iz slovenske zgodovine.

I. Stari Slovani.

En komad stane samo 30 vin., s pošto vred 33 vin.

Namesto denarja se lahko vpošljejo znamke.

•••• Kdor vpošlje denar za 12 komadov, dobi komad povrh. ••••

Dobi se

v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. št. 5.

Najboljše
VOŠČENE SVEČE
iz svoje po najnovejšem sistemu urejene svečarne priporoča 14 Lovro Pokorn, svečar v Celju.

Razglas.

Z ozirom na ugodne vspehe, kateri se lahko dosežejo s setvo zemlji in vremenskim razmeram priležnih zmesi travnega semena pri obdelovanju travnikov in pridelovanju krme, namerava deželni odbor štajerskim kmetovalcem ponuditi priložnost, da si potrebne, zajamčeno dobre in kaljive zmesi travnega semena za leto 1904 naročijo skupno po primerno nizki ceni.

Zmesi travnega semena, katere so preračunjene in sestavljene po skušnem načinu c. kr. dvornega svetnika in ravnatelja c. kr. semenske preglede postaje na Dunaju, gospoda dr. Teodora viteza Weinzierl, bodo se oddajale po lastni ceni in sicer:

1. Deteljna trava (nadomestilo za čisto deteljo) 2 do 3 letna, 80% detelje in 20% trave. Na oral se poseje 16 kg. Cena 1 kg znaša z ozirom na sestavo zmesi 1 K 30 h do 1 K 50 h.
- 2 Zmes za spolovinske travnike 4 do 6 letne, 33% detelje in 67% trave. Na oral se poseje 30 kg. Cena 1 kg znaša z ozirom na sestavo zmesi 1 K 20 h do 1 K 40 h.
3. Zmes za trajne travnike, 20% detelje in 80% trave. Na oral se poseje 30 kg. Cena 1 kg znaša z ozirom na sestavo zmesi 1 K 60 h do 1 K 80 h.
- 4 Zmes za posetev travnikov hitro po senokošnji. Potrebno je za oral 9 kg. Cena po 1 K 40 h/kg.

Vsi kmetovalci, kateri si želijo naročiti tem potom potrebnega travnega semena za napravo novih, ali za zboljšanje starih naravnih travnikov, se opozarjajo, da se morajo dotična naročila dopolniti najkasneje do 15. svečana 1904 deželnemu kulturno-tehničnemu uradu v Gradcu (Hans Sachsgasse 2). Na pozneje došla naročila se ne bode ozir jemalo.

Manj kot 5 kg mešanega semena se ne bo oddajalo.
Pravočasno naročeno travno seme razpošiljalo se bo sredi meseca sušca 1904.

Pri vsakem naročilu je navesti:

1. Površna mera zemljišča (orali ali ulomki taistih) ali pa zaželjena množina semena v kilogramih.
2. Namen porabe (za deteljno travo, za spolovinske ali trajne travnike ali za posetev) s pripombo, ali je zemljišče mokrotno ali suho.
3. Natančen popis kakovosti zemlje; ali je težka, srednjetežka, lahka ali močvirna.
4. Zadnja pošta, oziroma železniška postaja taistega kraja, kamor se naročeno travno seme želi.

Konečno se še priporoči, da se bo naročeno travno seme razpošiljalo le proti povzetju, in da je vsako naročilo zavezno in se ne more preklicati.

V Gradcu, meseca januarja 1904.

13 1-1

Od štajerskega deželn. odbora.

Naznanilo.

Ravnateljstvo registravane zadruge

Hranilno in posojilno društvo v Ptuj

naznanja s tem da velja od 1. januarja naprej

1. pri hranilnih vlogah **4 1/4 %** obrestna mera, • • • • • • • • • •
2. pri posojilih (novih in tistih, pri katerih obresti zapadejo še le v letu 1904) na menice s poroki ali dolžna pisma s poroki (brez vknjižbe) **5 1/2 %** obrestna mera, **oboje pa do preklica.** • • • • • • • •

Na Ptuj, dne 2. januarja 1904.

Ravnateljstvo.

8 3-1